

og saa faa vi se, om der alligevel ikke kommer den Stund, da „Politiken“ og dens Mænd nikke til Højre om Bistand, saa de kunne blive befriede for dette Medlem. Ja, det ærede Medlem ler lidt tvungent, det hører jeg nok . . . (*Borgbjerg*: Det er skam heller ikke til at græde over!).

Jeg minder om denne Episode, men det var egentlig ikke det, der var Formaalet for mine Bemærkninger . . . (*Borgbjerg*: Jeg troede, det var en Valgtale, det ærede Medlem vilde holde!).

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (*Borgbjerg*) om ikke at tale med hele Tiden.

Anders Nielsen: Jeg vilde minde om et Vidnesbyrd af det Medlem, der altsaa nu kun maa tale med af og til, medens andre tale. Den paagældende Folketingsmand udtalte her i Tinget den 12. Februar med Henblik paa Ministeriets Opgave følgende: „Vi ville gerne se, at Ministeriet fortsætter saa længe, indtil det faar den Sag ført igennem, der er dets eneste Eksistensberettigelse i Øjeblikket, nemlig en retfærdig Valgkredslov. Havde Ministeriet ikke denne Opgave, saa burde det forlængst have opløst Folketinget.“ Dermed sagde Ordføreren for den større Regeringsgruppe ved den paagældende Lejlighed, at Ministeriets Opgave — han sagde det indirekte — ikke er en dybtgaaende Grundlovsrevision, det var ikke heller en Kuldkastning af Forsvarslovene eller sligt, men Ministeriets Eksistensberettigelse laa ene og alene i at tilvejebringe en retfærdig Valgkredsordning. Hvis det ikke havde haft den Opgave, havde det overhovedet ingen Opgave, saa burde det overhovedet ikke sidde. Og nu melde de Herrer sig med Regeringen i Spidsen og sige, at nu skulle vi ikke blot have en Valgkredsordning og en dertil knyttet forstandig begrænset Grundlovsændring, der alene vedrører Folketinget, som ogsaa Valgkredsordningen angaar, men en dybtgaaende revolutionerende Grundlovsændring, der forandrer Landstingets nuværende Sammensætning, og frem for alt skulle vi kuldkaste Forsvarsordningen, alt medens vi arbejder for det andet. Jeg trøster mig til, at den Politik ville Vælgerne ikke godkende som god og

forstandig Politik, og de Herrer kunne true med Grundloven saa ofte og saa længe, de ville, vi holde os til de foreliggende Kendsgerninger, at denne Regering, da den traadte til, hverken tænkte paa Juni-Grundloven eller paa andet deslige vidtgaaende, men kun paa at tilvejebringe en ny Basis for Folketinget, og der give vi et rundeligt og rigeligt Tilbud, mere end de selv krævede, og der foreligger i Tilslutningen fra Højregruppernes Side, tør jeg maa-ske sige, en Tilkendegivelse af, at der er nogen Udsigt til, at det kan gennemføres ad den fredelige Forhandlings Vej. Nu kunne de Herrer rejse ud til Valgtribunerne med deres Juni-Grundlov og Forsvarslovenes Kuldkastelse —, vi skulle være der, vi skulle møde Dem!

Indenrigsministeren (*P. Munch*):

Det ærede Medlem fra Løvel (*Anders Nielsen*) nøder mig med sine to Oplæsninger af Valgbogen til en kort Bemærkning. Disse Oplæsninger stammede fra Udtalelser af mig i to Tilfælde. Det første af dem havde jeg ikke den Glæde at høre, da jeg i det Øjeblik var udenfor Salen, men saaledes som det er blevet mig refereret, gik det ud paa, at jeg havde sagt med Hensyn til de kongevalgte, at det var et vanskeligt Spørgsmaal, og at det ikke skulde løses, uden at Nødvendighed forelaa. Dette er rigtigt, men jeg beder det ærede Medlem, naar han sædvanlig oplæser dette paa sine Møder, da at føje til, at jeg tillige sagde, at min Opfattelse var den, at de overvejende Grunde talte for Opløsning af de kongevalgte, og at Landstinget ved hele den Modstand, det havde ydet mod Folketingets Politik i Aarene efter 1901, havde tilvejebragt Nødvendighed for en Opløsning af Landstinget. Det vilde i det hele taget glæde mig, om det ærede Medlem, naar han oplæser saadant et lille Stykke af mig, som han synes at kunne anvende, saa hyppigere vil læse det følgende Stykke, som kaster det rette Lys over, hvad jeg har sagt.

Og dette sidste gælder ogsaa med Hensyn til min Udtalelse den 11. November. Et andet æret Medlem gjorde mig den Tjeneste at sige mig, at det stod Spalte 767. Saa jeg ser, at de Herrer kunne allerede Lektien saa nogenlunde.